Báthori Csaba

Káprázat

Sötét itt minden ablak. Mégis lángban
áll a ház, s épp a tűzvész közepében
két jeges csillag. Szűk tejútra értem:
vízszint ringó gyümölcs fokozza lázam,

pillangó motoz a bordakosárban,
lágy selyemágyon két szem büszke málna,
pihés őszi pár gyűrődik a számra
s mindjárt egy bolyhos sast gyötör az állam.

Két ujjam párnájával kell keresni
egy hajszálat a nyakszirten, vagy délen
tolla alá fújni, hol a szemérem

szorongva nyílik és lüktet a katlan
s rövid gerincem rágja az a holmi.
Minden szép nő világít s láthatatlan.